

Høgni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Fyrst ein so eingin hond

Tað er ein upp og niður, pluss /minus, uppliving at biða eftir bussinum í Havn.

Veldst eisini nógv um, hvar í býnum, tú biðar. Nøkur skýli eru meira spennandi enn onnur.

Eg beri tann herviliga ósið, at eg altíð eri í góðari tíð. Ikki stundisligur, men altíð fyrri tíðina. Í góðari tíð, kallast tað. Eg vil heldur siga í ringari tíð.

Tað ber ikki til í Føroyum at vera stundislig/ur. Einku byrjar stundisliga í Føroyum, tí eingin er har rættstundis. Men verri enn at vera rættstundis er at vera fyrri tíðina.

Ein ólekjandi óskikkur at vera í ótíð.

Eghavtíðgóðar stundir at eygleiða úr busskýlinum ella aftan fyrri tað, stendur ættin beint í skýlið. Eygleiða fólkinu, sum koyra framvið. Næstan eingin gongur, hóast gongubreytir eru so breiðar, at tvey ella trý fólk kunnu ganga lið um lið, eru tey ikki ov vælferðarlig.

Men føroyingar tíma ikki at ganga. Hava heldur ikki stundir til tess, tí ansast má eftir ikki at koma alt ov seint.

Eg havi onga telefon av tí slagnum, sum kann alt, so eg kann stytta mær lötuna við henni sum øll hini gera, sama, hvar tey eru.

Eg má lata mær lynda veruliga lívið sum tað er beint her júst nú.

Tað er sjálvandi ikki so spennandi sum tað í telefonini, men tað er so har.

Fólk fara í bilum framvið. Tað er neyðugt at eiga bil fyrri at búgva í Føroyum. Tey stýra við einari hond, vónandi harðari hond, powerstýring, tí í hinari hondini er telefonin.

Ein hundur fer omaneftir. Hann hevur sníkt seg av stað heimanífrá, tí hann er foyur og hyggur niður, tá hann sær meg og skundar sær víðari. Soleiðis eru hundar.

Har kemur ein eldri maður, sum gongur illa, ella hevur hann kenning. Gongulagið er sum hjá pensjóneraðum klyvjarossi. Hann er treiskur og tekur alla brekkuna, hóast hon tykist honum tung.

Nú síggi eg, at hatta eri eg sjálvur, sum kemur har. Eg heilsa ikki, tá eg fari fram við skýlinum. Vil ikki kennast við meg sjálfan.

Bussurin sæst ikki enn. Men bilarnir koyra alla tíðina, stýrdir við einari hond.

Skjótt koma bilar, sum ongan bilførara krevja. Tey koyra bara sjálvir. Tá kann tann, sum plagdi at stýra, tosa í tvær telefonir í senn. Tilgongdin er langt síðani byrjað. Fyrra stigið er tikið. Bilarnir verða nú stýrdir við einari hond.

Tað verður annars løgið, tá bilarnir koyra sjálvir. Vita teir, hvagar teir skulu fara? Finna teir bilpláss? Fara teir sjálvir til sýn?

Duga teir at svara, tá politiið steðgar teimum í paragraff 13 kanningum? Fara teir at koyra við kenning? Eru ikki bilar, sum brúka alkohol sum brennievni? Ikki bjóða mær, fyll ikki tanga, eg koyri. Her var okkurt at hugsa um til bussurin kemur.

Kanska er bilurin so plágaður av rusti, at koyrilagið er ringt. Sum gongulagið hjá hasum býttlinginum, sum júst fór skinklandi niðaneftir.

Hetta við bilum, sum koyra sjálvir, er ikki heilt nýtt kortini. Í einum óteljandi skræpufilmum úr Hollywood var ein bilur, sum drap fólk við at koyra á tey. Eingin koyrði bilin, skiltist.

Filmurin, hann er frá 1983, eitur sum bilurin, Christine. Hann er gjørdur eftir søgu hjá ræðumanninum Stephen King.

Bilurin var ein Plymouth Fury, ja, Fury (øði).

Bilar, sum koyra sjálvir, sigast vera gløggir. Teir hava intelligens, summir eru flogvit. Teir eru gløggari enn flestu bileigarar eru.

Her á vegnum við busskýlið stýra fólk, gløgg ella ikki, enn bilunum við einari hond, við aðrari hondini. Og enn krevst koyrikort fyrri at koyra bil. Skulu bilar hava koyrikort, tá teir fara at koyra sjálvir?

Høgni
Djurhuus

MYND: HEINESSEN MYNDIR

Leggja rokning og mállæru á hillina á Skúlatrøð

Næmingar í 10. flokki á Skúlatrøð í Klaksvík hava hesa vikuna lagt mállæru og rokni-bøkurnar á hillina, og funnið kreativu og skapandi síðurnar fram ístaðin, nú listavika hevur verið á timatalvuni.

Assa Færø, flokkslærari, sigur at hetta er ein øðrvísi háttur hjá næmingum at arbeiða uppá og at fyrireika seg til vanliga lívið á arbeiðsmarknaðinum, læruplássum ella skúla, sum biðar teimum eftir summarfrítíðina. Tey kunnu velja í ymiskum listaligum ella handaligum breytum, so sum træ og horn, film, foto, evning og málningalist.

Hesa vikuna hevur skúlin fingið ymiskar gestalærarar inn, sum hava undirvíst í ymiskum listaligum greinum, og eisini brúkar skúlin tað tilfeingið hann hevur.

– Tey sleppa at fordjúpa seg í

einum evni í eina heila viku. Tað skapir arbeiðisgleði og saman-sjóðing. Tey kreativu sleppa eisni at blomstra, sigur Assa Færø.

Torfríð Lassen, næmingur, hevur valt at arbeiða við evning hesa vikuna og greiðir frá at hon fekk nógv burtúrur vikuni.

– Mær dámar væl at vera kreativ, og hetta er ein møguleiki at arbeiða við hesum og geva mær góðar stundir. Hesin lærdómurin

er annarleiðis og ikki nakað er skjótt fari at gloyma, sigur hon.

Næmingarnir sýna fram tað teir hava evnað mánadagin.